

Triggir alspentir laksa-fiskarar í Leynarvatni — Hans Joensen, Johan Olsen og Dieter Ferber. Myndin er tikin í august 1979, tá enn nógv var til av laks

Krøkingin óivað minkað um laksin á vøtnunum

Í Skálafirði er laksastovnurin so at siga oyddur av ránsveiðu!

Dieter hevur ein laks á og roynir at lirka hann inn

Fyri stuttum játtaðu tveir seg sekar í ránsveiðu eftir laks í Leynum. Fútin skal nú taka støðu til hetta fyrri bæði land og silaveiðumenn álvarsliga mál. Sosialurin hevur havt eina samrøðu við Hans Joensen, nevndarlim í Silaveiðufelagnum, um støðuna hjá felagnum til hetta málið, um støðuna hjá laks og silum og um tað gagnliga arbeiðið felagið ger.

Politíð hevur enn ikki tikið støðu til, um ákæra verður reist móti teimum monnunum, sum beint eftir ólavseku játtaðu seg sekar í at hava krøkt laks í Leynum. Politifrágreiðing er skrivað og er handað fútanum til støðutakan.

Tað vóru limir í Silaveiðufelagnum, sum komu fram á ein mann, sum krøkti laks í ánni millum Leynarbygd og Leynarvatn. Hesin slapp tó til rýmingar, men varð kortini meldaður til politíð.

Eftir mannin lógu triggir laksar og ein dorg við stórum pilki undir. Í einum hyl í laksatrappunum sóu silamenninir særðan laks ganga.

Tá politíð tosaði við meldaða mannin gav hesin upplýsingar um annan ránsveiðumann. Tá politíð mætti upp hjá hesum, visti tað seg, at hann hevði átta laksar í frystiboksini. Undir politiforhoyrinum segði hann seg hava krøkt yvir hundrað laksar tvey ár á rað. Í fjør krøkti hann 35 og higartil í ár hevði hann fingið 20.

Fingið fleiri ávaringar

Í hesum sambandi hava vit havt eina samrøðu við Hans Joensen, sum er nevndarlimur í Føroya

Silaveiðifelag.

Hans Joensen metir, at Silaveiðufelagið avgjørt er sinnað fyrri, at menninir koma fyrri rættin og sleppa at gjalda fyrri ólevnaðin, teir hava framt í Leynum.

— Sjúlvandi var tað ikki okkara ynski, at tað skuldi enda við, at menninir vórðu meldaðir. Hóast vit í silaveiðufelagnum hava givið teimum ávaringar í fleiri ár, góvust teir ikki við krøkingini. Og tí noyddist tað at enda við, at menninir vórðu meldaðir til politíð, sigur Hans, og visir annars á, at Silaveiðufelagið hevur roynt at steðga krøkingini, við at limir í Silaveiðufelagnum hava hildið vakt nátt sum dag ta tíðina, laksurin gongur niðan á vatnið. Hesum ætlar felagið at halda fram við.

Krøking ein orsök til, at laksurin er minkaður

— Meta tit í silaveiðufel-

agnum, at tann nógva krøkingin er ein orsök til, at so lítið hevur verið til av laks á vøtnunum seinastu árin?

— Tað, at menn hesi seinastu 5-6 árin hava krøkt óvanligan nógvan laks, førir sjálvandi við sær, at stovnurin verður fiskaður niður móti nullpunktinum — og tí kemur lítið undan. Eg meti, at krøkingin er partvist orsök til, at so lítið er til á vøtnunum í dag.

— Heldur Silaveiðufelagið ikki, at fiskiskapurin á opnum havi eisini er orsök til minkandi nógva av laksi, sum kemur niðan á vøtnini?

— Sjúlvur haldi eg, at ein stórvur partur av okkara laks verður fiskaður norðan fyrri Føroyar. Eg haldi, at hesin fiskiskapurin hevur ført til týðuliga afturgongd við laksinum á vøtnunum.

Ránsveiða dripið alt liv á Skálafirði

Eitt dømi um at laksurin